

Μιχάλης Παπαμακάριος

Διαβάζουμε στην «Εφσυν» της Παρασκευής 14 Απριλίου, στη συνέντευξη του Νίκου Αμπατιέλου, τα εξής:

«Οριστική διέξοδο στο πρόβλημα δίνει το Πρόγραμμα εξουσίας του ΚΚΕ, για μια ανάπτυξη που θα έχει στο επίκεντρο τις ανάγκες των “πολλών” και όχι τα κέρδη βιομηχάνων, τραπεζιτών και κάθε λογής καπιταλιστών, τα οποία θα αποτελέσουν παρελθόν. Αυτό το πρόγραμμα, που καταθέτει από σήμερα στον λαό το ΚΚΕ και είναι έτοιμο να υπηρετήσει –και από κυβερνητικές θέσεις– όταν εκείνος το αποφασίσει, είναι ο δεύτερος σημαντικός λόγος για τον οποίο πρέπει να ενισχυθεί».

Τι μαθαίνουμε από αυτή τη τοποθέτηση; Το ΚΚΕ έχει πρόγραμμα εξουσίας το οποίο είναι έτοιμο να το υπηρετήσει και από κυβερνητικές θέσεις, όταν ο λαός το αποφασίσει.

Τι κυβερνητικές θέσεις; Εντός του καπιταλισμού; Εκτός του καπιταλισμού; Πώς ο λαός θα αποφασίσει; Με εκλογές, με επανάσταση; Τι κυβέρνηση είναι αυτή που θα υπηρετήσει το ΚΚΕ; Εργατική με συμβούλια (σοβιέτ); Κάποια άλλη; Γιατί ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ δεν λέει κάτι για αυτά τα «ασήμαντα» ερωτήματα; Δεν του το επέτρεψε η εφημερίδα;

Το ΚΚΕ δεν σταματά να κατηγορεί το ΝΑΡ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ότι με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης παραπλανά τον λαό και σπέρνει αυταπάτες για λύσεις εντός του καπιταλισμού. Ωστόσο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δημόσια υποστηρίζει με την ανακοίνωση της απόφασης της 5ης συνδιάσκεψής της, ότι βασικό στοιχείο του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης είναι «η ρητή απόρριψη της λογικής των “αριστερών κυβερνήσεων” και η συμφωνία ότι το πρόγραμμα αυτό μπορεί να υλοποιηθεί στην πληρότητά του μέσα από την ρήξη με το κράτος και τους ιμπεριαλιστικούς θεσμούς, από επαναστατικές αλλαγές που οδηγούν σε μια άλλη εξουσία είναι τα βασικά ζητήματα ενός τέτοιου προγράμματος».

Το ΚΚΕ μπορεί δημόσια να τοποθετηθεί για το πώς θα υλοποιηθεί το πρόγραμμα εξουσίας του και πώς θα αποκτηθεί και από ποιους αυτή η εξουσία που αναφέρεται; Γιατί αυτό που προκύπτει από το συγκεκριμένο άρθρο -και ο Νίκος Αμπατιέλος δεν είναι κάποιος «χτεσινός» στο κόμμα- είναι ότι το ΚΚΕ θα αναλάβει κυβερνητικές ευθύνες μετά από εκλογές.

Η επανάσταση τελικά γίνεται «μια ανάμνηση παλιά, κίτρινο γράμμα στο συρτάρι» των κομματικών γραφείων.

Από κομμουνιστική ρητορική να φάνε και οι κόττες, αλλά αυτό που μένει τελικά είναι το «ψηφίστε μας να κυβερνήσουμε».

Κομμουνιστικός κομματικός κυβερνητισμός, το ανώτατο στάδιο του αριστερού κυβερνητισμού...